

4 söndagen i Påsktiden Joh 13:31-35 Västerslättskyrkan 20140511

Temat för i dag på fjärde söndagen i påsktiden är ”vägen till livet”. På den vägen har Jesus gått före oss och leder oss precis som Gud gjorde under det gamla testamentets tid, när han ledde sitt folk genom öknen, han gjorde det under dagen i en molnstod och under nattens mörker i en eldstod.

Om vägen till livet säger Jesus själv: *Jag är vägen sanningen och livet, ingen kommer till Fadern utom genom mig.*

Den här dagen bär också underrubriken ”Jubilate”, ett latinskt ord som betyder ”Gläd er”. Det betonar påskens lovsångskaraktär. Vi firar med glädje Jesu seger över döden och att han öppnat en väg till livet.

Ordet ”Jubilate”, är inledningsordet till psaltaren 66 som tidigare brukade läsas den här söndagen: *Hylla Gud, hela världen, spela och ära hans namn, ära honom med lovsång!* Ps 66:1-2

I dagens text förflyttas vi till tiden när Jesus just hade firat sin första nattvard tillsammans med sina lärjungar. Där vid nattvardsbordet visar Jesus att han vet allt om sina lärjungar, även den hemliga plan, som Judas bar på inom sig. Han som hade gått till Jesu fiender och fått pengar för att förråda sin mästare.

När Judas blivit avslöjad, så gick han ut och det var natt.

När Judas hade gått sade Jesus: "Nu har Människosonen förhärligats, och Gud har förhärligats i honom. Är nu Gud förhärligad i honom skall Gud också

förhärliga honom i sig, och han skall snart förhärliga honom.

Jesus menar att i detta ögonblick, när Judas går för att förråda honom, så kommer Jesus att bli förhärligad.

Det skulle ske genom hans lidande, död och uppståndelse. Det var den uppgift som Jesus hade kommit hit till världen för att utföra.

Jesus sade: *Människosonen har inte kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.* Mark 10:45

Jesus var till av evighet, hos Fadern och den helige Ande. I sin översteprästerliga förbön bad Jesus: *Förhärliga nu mig hos dig, fader, med den härlighet jag hade hos dig innan världen var till.* Joh 17:5

Sen säger Jesus:

Ännu en kort tid är jag hos er, mina barn. Ni kommer att söka efter mig, och jag säger nu till er vad jag sade till judarna: Dit jag går kan ni inte komma.

Här talar Jesus om sin himmelsfärd, när han skulle återta den äreplats på Faderns högra sida, som han hade innan han kom hit till jorden.

Där finns Jesus i dag och där ber han för oss människor på jorden. Vi är omslutna av Jesu omtanke och omsorg.

Där vid Faderns högra sida är han vår försvarare. Inför Gud hålls ständigt det eviga offret fram, försoningens offer för alla våra synder.

Det är det stora evangelium, som vi ständigt behöver få höra, att våra synder är förlåtna. Hur avskyvärda synderna än varit, så ger Jesus oss fullständig förlåtelse.

Jublet på en fotbollsmatch när favoritlaget gör mål är inget att jämföra med, när det gäller den himmelska lovsången.

Där i himmelen tonar lovsångerna, till Guds och Lammets ära. Ett jubel och en glädje över att himmelen är öppnad för oss människor, ett jubel som aldrig tycks ta slut.

Slutligen ger Jesus en uppmaning till hans lärjungar i alla tider.

Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek.

Jesus uppmanar gång på gång sina lärjungar att älska varandra. Han är själv mönsterbilden för hur vår kärlek ska vara. Han som av evig kärlek gick i döden, för en hel mänsklighet, som gång på gång fallit i synd och gjort det som Gud inte vill. Vår kärlek ska vara lika stor som Jesu kärlek, en utgivande kärlek som inte frågar efter att få något tillbaka.

Det är en kärlek som först av allt ska genomsyra våra hem, relationen emellan makar, mellan föräldrar och barn. Men också relationen till våra grannar, arbetskamrater, ja alla dem vi möter under en dag. Det är en kärlek till människor, både till dem som vi har lätt att älska, men också sådana som gör livet svårt för oss.

Jesus säger rent av: *älska era fiender och be för dem som förföljer er.* Matt 5:44

När Jesus hänger på det mellersta korset, visar han en sådan kärlek mot dem som hånade och bespottade honom, ja till och med för dem som lät korsfästa honom bad han: *Fader förlåt dem.*

Det är ju så, att en kristens bön kan göra en förföljare till att bli en efterföljare. Att ovännen kan bli en kär vän.

När människor såg de första kristnas inbördes kärlek, så imponerade det på omgivningen och de sa: Se hur de älskar varandra

Vi behöver bedja för oss själva och våra församlingar: Utrusta oss med Kristi kärlek.